

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

selvstændighed blevet trinvis reduceret, bl. a. ved at Danmarks radios anlægsudgifter er blevet inddraget under de flerårige budgetter, de budgetrammer, der er lagt, under personaleområderne og under personalelofterne. Der kan i denne forbindelse være grund til at anføre, at denne udvikling ikke har været mindst markant under den sidste regering, hvilket man vil kunne få bekræftet ved at kaste et blik i betænkningen fra det såkaldte Hvidt-udvalg.

Danmarks radios økonomiske selvstændighed er i dag i realiteten så stærkt reduceret, at en henvisning hertil ikke kan modsvare de fordele og hensyn, der taler for at gå over til statsfinansiering af Danmarks radios virksomhed. Spørgsmålet om en omlægning af finansieringsformen hører imidlertid nøje sammen med de mange forhold, der er behandlet i radiokommissionens betænkning. Denne betænkning sendes nu til udtalelse i radiatorådet, og når radiatorådet har fremsat sine bemærkninger, vil man i ministeriet fortsætte overvejelserne med henblik på fremsættelse af et forslag til en ny radiospredningslov. Spørgsmålet om finansieringsformen vil indgå heri. Det bliver således i sidste instans folketetinget, der kommer til at tage stilling til spørgsmålet om finansieringsformen.

Poul Schlüter: Må jeg sige til ministeren, at jeg forstår da godt, at han har lyst til at arbejde for en rationalisering i Danmarks radio. Men jeg tror, det vil vise sig, at de fordele, som kan opnås igennem licensens afskaffelse, bliver meget, meget små.

Man kan nok sige, at sortseerproblemet forsvinder, men til gengæld vil en del af det, som hidtil kom ind igennem licensen, nok smutte i form af uerholdelige skatter, især da fordi man slipper for den pression, der har ligget i, at tv-motageren kunne plomberes ved manglende betaling. Det vil man formentlig ikke kunne i fremtiden, når folk undlader at betale deres almindelige skatter.

Jeg vil også gerne sige til ministeren, at de administrative besparelser, som man kunne tænke sig stod i forbindelse med en nedlæggelse af licenskontoret, er jeg noget tvivlende over for. Det ville være helt i strid med Parkinsons lov, der jo har mindst samme vægt som den danske grundlov, der-

som licenskontorets nedlæggelse også medførte, at Danmarks radio kunne undvære det hidtidige personale. Sådan plejer det ikke at gå i den offentlige forvaltning.

Men jeg vil gerne sige til ministeren, at jeg er glad for bemærkningen om, at dette problem vil blive taget op i sammenhæng, og jeg forstår ministeren i dag således, at der ikke bliver tale om, at licensspørgsmålet skal løses separat; det vil blive taget op i forbindelse med en samlet behandling af et nyt forslag til radiospredningslov. Jeg synes, det er en fornuftig linje, som dermed er blevet låst fast.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen): Jeg skal kun sige, at hr. Poul Schlüter talte, som om Parkinsons lov var en fast vedtaget kendsgerning. Det tror jeg ikke på. Jeg mener, vi skal overflodiggøre den, og jeg vil gerne sige, at hvis man frigør arbejdskraft, kan den, selv om den ikke forsvinder, måske sættes ind på mere produktive områder, så der blev en bedre service for seerne. Jeg savnede, at hr. Poul Schlüter gik ind i mine betragtninger om, hvad vi i øvrigt har af servicetjeneste her i landet på museer og biblioteker. Man kommer næppe uden om, at tv og radio er de medier, der når længst ud til befolkningen.

Når man fremhæver farve-tv, vil jeg sige, at det er situationen i dag, men inden radiospredningslovsforslaget bliver fremsat, behandlet og vedtaget, er vi et godt stykke fremme ad vejen, og så er det nok sandsynligt, at forholdet mellem almindelige gråhvidseere og farveseere er forandret ganske betydeligt. Det, vi skal lovgive for, er jo ikke situationen i dag, men situationen, når lovene træder i kraft. Vi skal lovgive for i morgen og ikke for i dag.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Skattesvig og indsmugling).

(Lovforslaget (nr. 13) findes i tillæg A. sp. 231, fremsættelsen i tidenden sp. 340).